

Budapest, 2013. június 12. - A Művészetek Palotája Budapesti Wagner-napok elnevezésű fesztiválját ajánlja alternatívaként a The New York Times című lap azok számára, akik megkímélnék magukat a híres Bayreuthi Ünnepi Játékokra való jegyvásárlás nehézségeitől, de mégis a németországi fesztivál színvonalához méltó módon akarják megünnepelni a zeneszerző születésének 200. évfordulóját.

George Loomis kritikus a Fischer Ádám által életre hívott és immár nyolcadik évadát ünneplő budapesti Wagner-fesztivál múlt hét végi megnyitóján bemutatott, A nürnbergi mesterdalnokok című vígopera új produkcióját veszi górcső alá. Mint írja, bár az előadást teljes mértékben a hely adottságaihoz igazították, a színpad műszaki felszereltségének hiánya korlátozza a vizuális lehetőségeket.

A cikkíró szerint a Michael Schulz rendezésében színpadra vitt opera eleje kísértetiesen hasonlít egy koncertre, ami némileg megzavarhatja az avatatlan közönséget. Az énekesek a prelúdium alatt foglalják el helyüket a színpadon, egy-egy kottaállvány előtt, felkészülve a nürnbergi Szent Katalin-templomban felcsendülő nyitóénekekre.

James Rutherford szimpatikus Hans Sachsot hoz a színpadon, Annette Dasch elbűvölő Évaként brillírozik, míg Klaus Florian Vogt néhány lenyűgöző pillanattal ajándékozza meg a közönséget, habár a Walther von Stolzing figuráját magára öltő tenor némileg fáradtnak tűnt a premieren - írja a lap.

Loomis a Sixtus Beckmessert alakító Bo Skovhust, a Veit Pognert játszó Eric F. Halfvarsont és a David figuráját hozó Uwe Stickertet is méltatja, míg a Fischer Ádám által vezényelt MR Szimfonikus Zenekar és Énekkar, valamint a Nemzeti Énekkar előadását vibrálóan élettellel telinek nevezi.

A The New York Times a Budapesti Wagner-napok repertoárjának egy másik különlegességéről, a Marton László rendezte Lohengrinről is szót ejt. Mint Loomis írja, a lovag különös, feltűnő alakja a változásra ösztönző erőt hozza meg a brabanti militáns környezetbe.

A kritikus több mint kielégítőnek nevezi a zenedráma szereposztását. A Lohengrint alakító Kovácsházi István énekét erőteljesnek és rugalmasnak, az Elzát életre keltő Ricarda Merbeth játékát lenyűgözőnek aposztrofálja, Linda Watson pedig véleménye szerint ijesztő Ortrudot hoz a színpadon. Anton Keremidchiev remekül adja át Telramund gyötrelmét, Fried Péter hangos, de nazális Henrik király, míg Haja Zsolt valósággal lubickol a király hírnökének szerepében.